

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea
Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă (b434 din 28.07.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/3098/31.07.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D844 din 31.07.2020

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea susținerii dosarelor aflate pe rolul instanțelor de judecată și prin sistem de videoconferință.

Intervențiile legislative sunt argumentate în Expunerea de motive prin faptul că „*prin implementarea unor norme care să permită atât justițiabililor cât și apărătorilor acestora (avocați, consilieri juridici) depunerea concluziilor orale, în orice etapă a procesului de judecată care permite acest aspect, prin sistemul de teleconferință, cât și menținerea unui climat de lucru la distanță rezonabil, se poate descongestiona sistemul judiciar, care trebuie să se adapteze noilor condiții sociale*”.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Întrucât propunerea legislativă are implicații asupra bugetului de stat, este obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului,

în conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) teza a doua din Constituție.

Totodată, în considerarea dispozițiilor art.15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată, și a Deciziei Curții Constituționale nr.331/2019, fiind vorba de o inițiativă a cărei adoptare poate atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii trebuie să prezinte fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, precizăm că, în considerentele Deciziei nr.331/2019, Curtea Constituțională a reținut că, *„lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată) nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”*.

3. În considerarea dispozițiilor art.38 alin.(3) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”*, este necesară solicitarea avizului acestei autorități.

4. În ceea ce privește maniera de redactare a normelor prezentei propuneri legislative, pentru respectarea prevederilor art.36 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară utilizarea unei terminologii specifice limbajului și stilului juridic normativ, prin utilizarea unor formulări clare, concise și precise, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.

Totodată, trebuie evitate enunțurile prea generale, ambigue și eliptice, care pot servi la interpretări distorsionate și care pot prejudicia stilul normativ dar și un blocaj de punere corectă în aplicare a actului normativ în cauză.

Astfel, din punct de vedere terminologic, semnalăm că soluțiile legislative preconizate utilizează, în mod neunitar, sintagme precum *„susținerea cauzei prin sistemul de videoconferință”* (art.23 alin.(2)), *„participarea la proces prin videoconferință”* (art.148 alin.(1) teza a treia, art.195 alin.(1) și art.200 alin.(1¹)), *„processe ce se solicită a fi susținute prin videoconferință”* și *„judecarea proceselor prin videoconferință”* (art.148 alin.(1¹)), *„prezentarea la procesul civil prin sistemul videoconferință”* și *„susținerea cererii prin procedura de comunicare la distanță”* (art.194 lit.g)), solicitarea

„prezenței/reprezentării prin videoconferință”, respectiv „procesele în care s-a solicitat aplicarea procedurii de prezentare sau reprezentare prin videoconferință” și „judecarea prin sistemul de videoconferință” (art.215 alin.(5)).

Având în vedere necesitatea instituirii unor reglementări uniforme, clare și accesibile, este necesară reanalizarea și reformularea normelor propuse, în sensul utilizării unei terminologii unitare, care să reflecte cu precizia necesară soluțiile legislative preconizate.

În ceea ce privește criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, prin Decizia nr.26/2012, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit art.8 alin.(4) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”, iar potrivit art.36 alin.(1) din aceeași lege, «actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie».**”

5. Menționăm că, din ansamblul intervențiilor legislative propuse, nu rezultă cu suficientă claritate sfera cauzelor în care se poate solicita judecata prin videoconferință, respectiv dacă această procedură ar urma să fie aplicabilă și în situația în care legile speciale prevăd incidența normelor din Codul de procedură civilă (cum ar fi în materia contenciosului administrativ, în materia judecării contravențiilor, în materia insolvenței etc.).

Pentru asigurarea previzibilității și accesibilității reglementării propuse, este necesară clarificarea, în conținutul prezentului proiect, a aspectelor semnalate mai sus.

6. Menționăm că, din reglementările preconizate în prezenta propunere legislativă, rezultă că, dintre părți, doar reclamantul și pârâtul pot solicita aplicarea prevederilor referitoare la judecata în sistem videoconferință. Prin urmare, se exclude posibilitatea terțelor persoane care intervin voluntar sau forțat în proces, care sunt părți în procesul civil, potrivit art.55 din Codul de procedură civilă, de a beneficia de posibilitatea participării la proces în condiții similare reclamantului și pârâtului.

Această soluție legislativă este susceptibilă a crea o inegalitate între părțile din proces, fiind în contradicție cu dispozițiile art.16 alin.(1) din Constituție, potrivit cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, astfel încât se impune completarea proiectului în mod corespunzător.

În acest context, precizăm că, pentru un spor de rigoare normativă, la **pct.1**, referitor la textul propus pentru **art.23 alin.(1) teza a doua**, expresia „*cei care iau parte la ședința de judecată*” trebuie înlocuită cu expresia „*părțile care iau parte la ședința de judecată*”.

7. La **pct.1**, deoarece intervenția legislativă vizează modificarea în întregime a art.23, este necesară reformularea părții dispozitive, astfel:

„1. *Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:*”.

Referitor la normele propuse pentru **art.23**, deoarece se face trimitere la articole din actul de bază, sintagma „*din Codul de procedură civilă*” se va elimina ca inadecvată.

Semnalăm că teza a doua a normei preconizate pentru **art.23 alin.(2)** este superfluă în raport cu teza întâi, potrivit căreia președintele completului de judecată veghează ca ordinea și solemnitatea ședinței să fie respectate. Mai mult decât atât, textul propus instituie o reglementare paralelă celei din cuprinsul art.217 alin.(4), normă potrivit căreia persoanele care iau parte la ședință sunt obligate să aibă o purtare și o ținută cuviincioase. Menționăm că, potrivit art.23 alin.(1), în forma propusă prin proiect, se consideră a fi prezenți la ședința de judecată și acele persoane care iau parte la ședința de judecată prin videoconferință.

Mai mult decât atât, ținând seama de gradul de detaliere a reglementărilor propuse, acestea nici nu ar trebui prevăzute la nivel de lege, ci, eventual, în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care se aprobă de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Precizăm că dispozițiile propuse pentru **art.23 alin.(3) și (4)** nu sunt necesare și trebuie eliminate, întrucât instituie reglementări paralele celor prevăzute *de lege lata* în cuprinsul art.188 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

În același sens, este necesară și eliminarea normei propuse pentru alin.(5), întrucât instituie o reglementare paralelă celei din cuprinsul art.278 din Codul penal, prin care este incriminată infracțiunea de încălcare a solemnității ședinței. Mai mult decât atât, textul propus, prin referirea la incidența răspunderii penale numai în cazul în care faptele sunt săvârșite „*în timpul audierii*” părții, nici nu se corelează cu norma propusă, la **pct.4**, pentru **art.195 alin.(1)**, precum și cu ansamblul reglementărilor preconizate, din care rezultă că partea urmează să participe prin videoconferință la întregul proces.

8. La **pct.2**, întrucât este vizată atât modificarea art.148 alin.(1), cât și completarea cu un nou alineat, respectiv alin.(1¹), pentru respectarea exigențelor normative, aceste intervenții trebuie exprimate separat în cadrul a două puncte distincte.

Astfel, actualul pct.2 se va disjunge în două puncte ale căror părți dispozitive vor avea următoarele formulări:

„2. Alineatul (1) al articolului 148 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

„3. După alineatul (1) al articolului 148 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:”.

Ca urmare a însușirii prezentei propuneri, este necesară renumerotarea punctelor subsecvente ale art.I.

9. Semnalăm că termenul „*justifiabil*”, utilizat în debutul tezei a doua a normei propuse la **pct.2** pentru **art.148 alin.(1)** nu este consacrat de Codul de procedură civilă. Având în vedere că din ansamblul reglementării rezultă că posibilitatea de a solicita participarea la proces prin videoconferință este prevăzută pentru părți, este necesar ca textul să debuteze cu expresia „*Părțile au posibilitatea*”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art.194 lit.g) și h)**, astfel cum sunt propuse la **pct.3**, în cuprinsul cărora termenul „*justifiabil*” trebuie înlocuit cu termenul „*reclamant*”, întrucât articolul are ca obiect stabilirea cuprinsului cererii de chemare în judecată.

Pe de altă parte, semnalăm că soluția legislativă din teza finală a **art.148 alin.(1)** trebuie reanalizată și reformulată, întrucât, în redactarea propusă, se instituie obligația instanței de a dispune din oficiu judecarea cauzei prin videoconferință în toate cauzele în care judecata trebuie efectuată de urgență, soluție legislativă care nu este suficient de clară, ceea ce afectează predictibilitatea și accesibilitatea normei.

Referitor la **art.148 alin.(1¹)**, semnalăm că soluția legislativă propusă este incompletă, deoarece nu reglementează situația în care, din diferite motive, nu mai este posibilă desfășurarea procesului prin videoconferință. Este necesară, de aceea, completarea corespunzătoare a soluției legislative preconizate. Totodată, textul este insuficient de clar, deoarece, *de plano*, mijloacele tehnice care urmează a fi folosite în cauză sunt stabilite de instanță, nu de cel care solicită judecata prin videoconferință, astfel cum s-ar înțelege din prima teză a normei.

10. La actualul **pct.3**, pentru rigoarea redactării, recomandăm reformularea părții dispozitive astfel:

„4. La articolul 194, după litera f) se introduc două noi litere, lit.g) și h), cu următorul cuprins.”.

11. La actualul **pct.4**, întrucât intervenția vizează modificarea art.195, partea dispozitivă trebuie reformulată astfel:

„5. *Articolul 195 se modifică și va avea următorul cuprins.*”

Deoarece în textul propus pentru acest articol se face trimitere la el însuși, este necesară reformularea corespunzătoare a normei.

Totodată, precizăm că nici din textul propus pentru **art.195 teza a doua** și nici din Expunerea de motive nu rezultă care este scopul atașării unei copii de pe actul de identitate al reclamantului la cererea de chemare în judecată. Se impune, de aceea, reanalizarea soluției legislative și completarea corespunzătoare a proiectului.

Pe de altă parte, este de analizat dacă respectiva cerință nu ar trebui prevăzută în cuprinsul art.194 din Codul de procedură civilă, întrucât reprezintă o completare a condițiilor de formă și de fond ale cererii de chemare în judecată.

În ceea ce privește **teza a treia** a normei propuse pentru **art.195**, care are în vedere întâmpinarea, precizăm că aceasta nu se încadrează tematic în obiectul de reglementare al articolului, care se referă la cererea de chemare în judecată.

Pentru acest motiv, precum și pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar ca prin proiect să se intervină legislativ și asupra normelor referitoare la întâmpinare, din cuprinsul art.205 din Codul de procedură civilă, prin completarea acestui articol atât cu norme similare celor propuse la pct.3 și 4 în ceea ce privește cererea de chemare în judecată.

12. La actualul **pct.5**, pentru o exprimare specifică stilului normativ, recomandăm reformularea părții dispozitive, astfel:

„6. *După alineatul (1) al articolului 200 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:*”.

După acest exemplu se va reformula și partea dispozitivă a actualului **pct.6**.

Referitor la norma propusă pentru **art.200 alin.(1¹)**, semnalăm că redactarea părții de debut a textului nu întrunește rigorile stilului normativ. În plus, precizăm că referirea la „regulamentul intern al fiecărei instanțe de judecată” este eronată, întrucât, potrivit art.139 alin.(2) din Legea nr.304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se aprobă de Secția pentru judecatori a Consiliului

Superior al Magistraturii, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pe de altă parte, este de analizat în ce măsură personalul de la serviciul de registratură deține cunoștințele tehnice necesare pentru comunicarea modalității de efectuare a legăturii audio-video din cadrul videoconferinței, așa cum prevede textul propus.

13. La actualul **pct.6**, referitor la norma preconizată pentru **art.215 alin.(5)**, semnalăm că partea de debut a textului este redactată într-un stil neclar, fiind necesară reanalizarea și reformularea sa în mod corespunzător.

Pe de altă parte, semnalăm că normele propuse pentru teza întâi a textului nu sunt specifice reglementării la nivel primar. În plus, lăsarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată ține de administrarea organizării și desfășurării ședinței de judecată și se apreciază, de la caz la caz, de către instanța de judecată. Menționăm că, în formularea propusă, textul îngreunează procedura și poate veni în contradicție cu reglementările din Codul de procedură civilă sau din legile speciale care stabilesc că judecata se face „de îndată” sau „de urgență”. Este de analizat, de aceea, dacă norma nu ar trebui eliminată.

În ceea ce privește teza a doua a normei, aceasta trebuie eliminată, ca superfluă.

Pe de altă parte, referitor la teza finală a **art.215 alin.(5)**, potrivit căreia în cauzele care se judecă în sistem de videoconferință „judecătorul are posibilitatea să se retragă în camera de consiliu, în vederea ascultării părților”, precizăm că din redactarea propusă rezultă că judecarea în camera de consiliu s-ar putea face în toate cauzele. O astfel de soluție legislativă nu se integrează armonios în actul normativ de bază, întrucât Codul de procedură civilă prevede în mod expres și limitativ cazurile în care judecata se face în camera de consiliu. Se impune, de aceea, reanalizarea dispoziției propuse.

14. La actualul **pct.7**, deoarece intervenția propusă constă în modificarea **art.219 alin.(1)**, pentru respectarea exigențelor normative, partea dispozitivă se va reformula astfel:

„8.Alineatul (1) al articolului 219 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Precizăm că teza a doua a textului propus pentru **art.219 alin.(1)** trebuie reanalizată, sub aspectul necesității respectării dispozițiilor imperative referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

Pe de altă parte, semnalăm că formularea „*vor declara forma de exercitare din care fac parte*” este eliptică și trebuie reformulată în mod corespunzător.

În plus, în cazul reprezentării părților, semnalăm că norma propusă nu reglementează modalitatea de depunere la dosar a împuternicirii dată mandatarului sau, după caz, avocatului sau consilierului juridic.

Precizăm că teza finală a textului propus pentru **art.219 alin.(1)** este superfluă și nici nu întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate necesare, astfel încât trebuie eliminată.

15. La art.II, precizăm că textul se referă în mod greșit la „*regulamentele de ordine interioară ale instanțelor judecătorești*”, întrucât, potrivit art.139 alin.(2) din Legea nr.304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se aprobă de Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Având în vedere că respectivul regulament nu se poate modifica prin lege, întrucât s-ar exprima două decizii de nivel diferit, care nu se pot contopi, prin proiect ar putea fi prevăzut, eventual, un termen, calculat de la data intrării în vigoare a legii, în care Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii să modifice regulamentul în mod corespunzător.

Pe de altă parte, precizăm că referirea generică la „*legislația ce reglementează activitatea magistraților, respectiv a grefierilor*” care urmează a se „*corela cu prezenta lege*” nu este în acord cu normele de tehnică legislativă. Astfel, pentru realizarea corelării între actele normative interferente este necesar ca acestea să fie supuse intervențiilor legislative **în mod expres** prin prezentul proiect.

PREȘEDINTE

dr. Drăgoș ILIESCU

București

Nr. 862/25.05.2020

L. nr. 134/2010

M. Of. nr. 485/15 iul. 2010

Lege privind Codul de procedură civilă

respinsă prin

D.C.C. nr. 792/2018

M. Of. nr. 260/4 apr. 2019

(v. art. XII - XIX din Legea nr. 2/2013 - M. Of. nr. 89/12 feb. 2013; Decizia I.C.C.J. nr. 8/2015 - M. Of. nr. 539/20 iul. 2015 (art. 450 alin. (5) raportat la art. 997 și următoarele și art. 719 alin. (7)); Decizia I.C.C.J. nr. 13/2015 - M. Of. nr. 690/11 sep. 2015 (art. 94 și art. 95); Decizia I.C.C.J. nr. 7/2016 - M. Of. nr. 461/22 iun. 2016 (art. 127 alin. (1) și (3))

¹ republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 247/10 apr. 2015

Lege privind Codul de procedură civilă

² admisă excepție
de neconst. prin

D.C.C. nr. 485/2015

M. Of. nr. 539/20 iul. 2015

Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă

art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și art. 486 alin. (3) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic

³ admisă excepție
de neconst. prin

D.C.C. nr. 839/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă

art. 493 alin. (5) (sintagma "sau că recursul este vădit nefondat")

⁴ modificări prin

D.C.C. nr. 839/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă

suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 493 alin. (5) (cu referire la sintagma "sau că recursul este vădit nefondat") (termenul se împlinesște la data de 17.03.2016), după care operează prevederile art. 147 din Constituție

⁵ admisă excepție
de neconst. prin

D.C.C. nr. 866/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

art. 509 alin. (1) (sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora)

⁶ modificări prin

D.C.C. nr. 866/2015

M. Of. nr. 69/1 feb. 2016

Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă

suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 509 alin. (1) (constată sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora) (termenul se împlinesște la data de 17.03.2016), după care operează dispozițiile art. 147 din Constituție

⁷ modificări prin

D.C.C. nr. 895/2015

M. Of. nr. 84/4 feb. 2016

Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă

suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 666 (termenul se împlinesște la 20 martie 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție

- ⁸ **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 895/2015 M. Of. nr. 84/4 feb. 2016 art. 666
Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă
- ⁹ **modificări prin** O.U.G. nr. 1/2016 M. Of. nr. 85/4 feb. 2016
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe
aprobată cu modificări și L. nr. 17/2017 M. Of. nr. 196/21 mar. 2017 completări prin
modifică art. 603 alin. (3), art. 615, art. 628 alin. (5), art. 635, art. 641, art. 651 alin. (3), art. 665, art. 666, art. 670 alin. (6), art. 680 alin. (2), art. 699 alin. (2), art. 712 alin. (3), art. 720 alin. (8), art. 732 alin. (2), art. 783 alin. (1), art. 820, art. 856 alin. (2), art. 889, art. 955 alin. (1)
- ¹⁰ **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 169/2016 M. Of. nr. 353/9 mai 2016
Decizia nr. 169 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) teza întâi și art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă
art. 142 alin. (1) teza întâi și art. 145 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care motivul de bănuială legitimă nu se raportează la calitatea de parte a curții de apel în raza căreia funcționează instanța investită cu judecarea litigiului
- ¹¹ **modificări prin** O.U.G. nr. 95/2016 M. Of. nr. 1009/15 dec. 2016
Ordonanță de urgență pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă
prorogă termenele prev. la art. XII alin. (1), art. XIII teza I, art. XVIII alin. (1) și art. XIX alin. (1) până la data de 1 ian.
- ¹² **modificări prin** L. nr. 17/2017 M. Of. nr. 196/21 mar. 2017
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe
modifică art. 534 alin. (2), art. 613 alin. (4), art. 615, art. 641, art. 651 alin. (4), art. 652 alin. (2), art. 666 alin. (2) și (7), art. 719 alin. (6), art. 782, art. 889 și denumirea secțiunii a 2-a a cap. IV al titlului III din cartea a V-a
- ¹³ **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 290/2018 M. Of. nr. 638/23 iul. 2018
Decizia nr. 290 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă
sintagma "de competența instanței la care își desfășoară activitatea" din cuprinsul art. 127 alin. (1), precum și sintagma "care își desfășoară activitatea la instanța competentă să judece cauza" din cuprinsul art. 127 alin. (2)
- ¹⁴ **admisă excepție de neconst. prin** D.C.C. nr. 290/2018 M. Of. nr. 638/23 iul. 2018
Decizia nr. 290 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă
dispozițiile art. 127 alin. (1) și alin. (2) sunt constituționale în măsura în care privesc și instanța de judecată în calitate de parte reclamantă / pârâtă

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

modifică art. 13 alin. (2), art. 41 alin. (1), art. 64 alin. (3) și (4), art. 80 alin. (5), art. 83, art. 84 alin. (3), art. 94 pct. 1 lit. b), art. 95 pct. 3, art. 96 pct. 3, art. 127 alin. (1) și (2), art. 129 alin. (2) pct. 2, art. 130 alin. (2) și (3), art. 131 alin. (1), art. 142 alin. (1), art. 144 alin. (2), art. 154 alin. (4) și (6), art. 165 pct. 3, art. 183 alin. (1) și (3), art. 200 alin. (4), art. 201 alin. (2) - (4), art. 213, art. 231 alin. (1), (4) și (5), art. 240, art. 244, art. 261 alin. (1), art. 323 alin. (1), art. 398 alin. (3), art. 402, art. 415 pct. 3, art. 426 alin. (1) și (5), art. 444 alin. (1), art. 450 alin. (3), art. 457 alin. (2), art. 471 alin. (3) și (4), art. 474, art. 483 alin. (2) - (4), art. 484 alin. (7), art. 486 alin. (1) lit. a) și e), art. 486 alin. (2) și (3), art. 490, art. 496 alin. (1), art. 497, art. 503 alin. (3), art. 509 alin. (2), art. 513 alin. (4), art. 517 alin. (4), art. 521 alin. (3), art. 713 alin. (2), art. 906 alin. (4), art. 915 alin. (2); introduce lit. j_1) - j_3) la art. 94 pct. 1, alin. (2_1) la art. 127, alin. (6_1) la art. 154, alin. (11_1) la art. 163, alin. (4_1) la art. 200, alin. (6) și (7) la art. 321, pct. 1_1 la art. 413 alin. (1), art. 471_1, alin. (1_1) la art. 517; abrogă art. 84 alin. (2), art. 105, art. 322 alin. (3), art. 471 alin. (5) - (8), art. 475, art. 484 alin. (3) pct. 2, art. 484 alin. (6), art. 493, art. 660 alin. (3), art. 666 alin. (8)

Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma "precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv", precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

dispozițiile art. 27, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept